

Kịch vui: Chọn nghề cho con

(Toàn và Gia Nghi, hai anh em bưng hai chén xôi gấc vừa ăn vừa đi ra)

Gia Nghi: (Hát) Mỗi khi đến hè là em thấy mừng, chín mươi ngày không phải nghe “lo học đi con”, trời ơi zui quá.....”

Toàn: Nè, sao em hát tầm bậy tầm bạ vậy? Tối nay em ngủ, Cổ Nhạc Sĩ Thanh Sơn hiện về ký đầu em cho coi.

Gia Nghi: Anh Ba yên tâm, Bác ấy sẽ vuốt tóc em và nói “con bé này hát tầm bậy tầm bạ mà trúng tùm lum tà la” vậy ta? hi hi hi....

Toa: (Đang ngồi ở ghế sofas đọc lại bài phát biểu cảm tưởng của học đại diện lớp 12, quay qua nói) Em cứ lo nghịch phá, học tiếng Việt kiểu gì năm nào cũng không có phần thưởng, thất bại hoài vậy mà không thấy buồn sao?

Gia Nghi: (cười cười nói) Cô giáo em dạy “Thất bại là Mẹ thành công”, em làm Má của thành công mà buồn gì chị Hai?

Toàn: Úi Trời, Nó học tục ngữ kiểu này chắc Thầy Cô giáo trường Việt ngữ bỏ nghề hết quá há chị Hai?

Toa: Không những Thầy Cô giáo bỏ nghề mà học sinh nghe xong là đòi bỏ học luôn mới ghê đó!

Gia Nghi: (cười cười) Em nói giỡn cho vui thôi mà. Năm nay em đã ráng học nên có phần thưởng hạng tư rồi. Chị Hai, anh Ba hứa thưởng cho em một châu xem phim, ăn kem thì nhớ đó nghe.

Toa: Vậy sao? Đương nhiên rồi, chị đã hứa là phải làm chứ, “Quân tử nhất ngôn” mà.

Toàn: Ừ, chút đi lãnh thưởng về anh nói Ba Mẹ dẫn đi ăn nghe.

(Vừa lúc đó Ba Mẹ trong nhà đi ra hỏi)

Mẹ: Nè, chị em tụi con sửa soạn xong hết chưa, đi dự lễ kéo trĩ?

Gia Nghi: Dạ Mẹ yên tâm đi, không sợ trĩ đâu vì người Việt mình có truyền thống xài giờ giây thun không hà.

Sơn: Qua xứ sở này, người ta không có xài giờ dây thun đâu con, mà chỉ xài giờ dây thừng thôi, hiểu chưa?

Toàn: Dạ mới 7 giờ rưỡi thôi Mẹ, để anh em con ăn hết chén xôi gấc rồi mình hãy đi.

Gia Nghi: Lần sau Mẹ nấu xôi bắp nghe Mẹ, con thích ăn lắm.

Me: Ừ, vậy ăn lẹ lẹ lên mà đi các con.

Toàn và Gia Nghi đồng loạt: Dạ

Ba: (nhìn Thoa nói) À, Hai ơi, năm nay con thi môn Tiếng Việt và Sinh Vật rồi, năm sau con định thi môn gì nữa?

Thoa: Dạ con thi thêm 4 môn là Anh Văn, Toán phương pháp, Hoá học và Tâm lý học nữa Ba ạ.

Mẹ: Rồi con có định hướng chọn ngành gì để học trên đại học chưa?

Thoa: Dạ (ngập ngừng nói) con có nghĩ tới rồi, nhưng chưa chắc chắn lắm Ba Mẹ ạ, (gãi gãi đầu) con đang suy nghĩ...

Sơn: Có gì đâu mà phải suy nghĩ cho mệt óc chứ. Người Việt mình cứ chọn ngành nào có chữ sư như Luật sư nè, Kiến trúc sư nè hay có chữ sĩ như Bác sĩ nè, Nha sĩ nè. Cứ sư sư, sĩ sĩ là ok thôi à!

Thoa: (buồn buồn nói) Nhưng mà con đâu thích mấy ngành đó đâu Ba, con...

Toàn: Dạ Chị Hai thích làm Cô giáo đó Ba Mẹ à. (quay qua Thoa) Thì Chị cứ nói đi có gì đâu mà sợ?

Ba: (Đang ngồi đứng bật dậy nói) Hả? Con nói cái gì? Bộ hết nghề rồi sao mà đòi chọn nghề dạy học chứ?

Gia Nghi: Dạ con thấy làm nghề giáo tốt mà Ba, lo cho cả thể hệ tương lai sau này. Vả lại con thấy tánh tình, khả năng chị Hai rất thích hợp làm Cô giáo nữa đó.

Mẹ: (Nhìn Gia Nghi) Nè, con nít con nôi ai hỏi mà nói? (Quay qua Thoa) Hai à, con học giỏi, sao không chọn nghề nào cho nó ngon lành mà lựa cái nghề đối nhân rặng vậy con?

Ba: Con coi, con nhà người ta học có 32 cái răng mà một năm kiếm trên 100 ngàn khỏe re, còn mấy đứa bây bày đặt đòi lo cho cả thể hệ tương lai (thở dài) hừm, cái nghề giáo chức là dứt cháo đó con ơi là con!!!

Gia Nghi: Nhưng Con thấy Thầy Cô trường Việt ngữ ăn cơm đảng hoàng chứ có ăn cháo đầu Ba. Nếu có ăn cháo cũng cháo bào ngự, cháo đồ biển không hà.

Toàn: Vả lại thời buổi này ăn cháo để khỏi ăn nhiều cơm, tránh bệnh tiểu đường cũng tốt thôi, Út ha?

Ba: Bà dạy con cái kiểu gì mà tụi nó cứ nhảy vô họng tui hết ráo vậy? Đúng là con hư tại Mẹ mà.

Mẹ: Các con nó thấy sao nói vậy chứ có nói sai đâu ông? (quay qua Thoa) Ủa mà tại sao mấy cái nghề hái ra tiền con không học mà đòi học...

Thoa: Thừa Ba Mẹ, đành rằng tiền bạc rất quan trọng trong cuộc sống của mình nhưng...

Gia Nghi: Nhưng người ta nói tiền là sức bật của tuổi trẻ, sức khỏe của tuổi già đó chị Hai...

Toàn: Em nín đi, để cho Chị Hai trình bày được không? nhiều chuyện quá!

Thoa: Dạ nhưng mỗi người có một nguyên tắc và quan niệm sống khác nhau Ba Mẹ à. Con thì ngoài việc kiếm tiền, con phải yêu thích công việc của con làm. Dạ con rất yêu trẻ em cho nên con thích học ngành Sư phạm thôi ạ.

Gia Nghi: Ba Mẹ biết không, Chị Hai ấp ủ trong lòng mong được làm Cô giáo từ hồi nhỏ tới bây giờ đó.

Toàn: Nhưng vì biết Ba Mẹ không muốn nên Chị không dám nói ra sợ Ba Mẹ buồn đó thôi.

Mẹ: Vậy sao? (gật gật đầu nói) Nói chon ngay, học hành và tìm một công việc đảng hoàng thì nghề nào cũng tốt cả. Nhưng làm cha làm mẹ, ai cũng muốn con mình chọn nghề kiếm thật nhiều tiền để lo cho gia đình được tốt đẹp đó con à.

Thoa: Dạ con hiểu nhưng Ba Mẹ yên tâm đi, bây giờ ngành sư phạm không còn nghèo nữa đâu, lương cũng khá rồi, chưa kể đi dạy thêm cũng hái ra tiền như thường mà.

Toàn: Chị Hai nói đúng đó Mẹ. Dạ như vậy ba chị em con sau này mỗi người một nghề, khỏi đụng hàng nhau Ba Mẹ ơi. như Ông Bà “Đưa tiền” đó...

Mẹ: Ủa, Ông bà đưa tiền nào mà Mẹ không biết vậy con?

Ba: Thì Ông Bà Chín đó bà, họ có đưa con gái lớn làm Bác sĩ sản khoa, đỡ đẻ cho nên ăn rồi cứ “đưa” hết đứa bé này chào đời đến đứa khác ra đời. Còn thằng con trai thì lại làm ở Công ty mai táng nên cứ “tiễn” hết người này về nơi chín suối đến người khác về nơi an nghỉ cuối cùng.

Gia Nghi: Dạ con của Bác ấy một người làm nghề đưa và một người làm nghề tiễn nên người ta gọi là Bác Đưa Tiễn đó Mẹ.

Mẹ: Úi Mèn đét ơi, thiệt hết chỗ nói luôn (quay qua Thoa vỗ vai nói) Nếu con thật sự yêu thích và quyết tâm như vậy thì Ba Mẹ nhất định ủng hộ cho Con thôi, (quay qua chồng nói) Ông hén?

Ba: Ừ, nghề nghiệp nó theo mình cả cuộc đời, Ba Mẹ nữ lòng nào mà ép các con chứ! Thiệt lòng mà nói con gái làm Cô giáo thấy dễ thương thiệt hả Bà? (quay qua Thoa) nhưng học xong thì nhớ “Ăn cây nào rào cây nấy” nghe con.

Toàn: Thì đương nhiên rồi Ba, mình ăn trái Sầu Riêng mình phải rào cây Sầu Riêng chứ chẳng lẽ đi rào cây Măng Cụt hay cây Chôm chôm sao?

Thoa: (cười cười) Không phải đâu em, ý của Ba muốn nhắc nhở là sau này khi Chị học xong phải cố gắng xin về trường Việt ngữ Springvale dạy tiếng Việt để đền ơn đáp nghĩa Thầy Cô giáo của mình đó biết chưa?

Gia Nghi: Úi chà, Chị Hai giỏi ghê ta ơi, nhìn Chị nói chuyện giống y chang mấy Cô giáo trường Việt ngữ của mình vậy đó anh Ba ha?

Toàn: Ừ, mỗi Cô mỗi nét mùi phân vện mùi Út hén?

Ba: Trời ơi, mấy đứa nó làm như mấy Cô giáo trường Việt Ngữ Springvale toàn là Thúy Kiều, Thúy Vân hết hay sao vậy Bà?

Mẹ: Thì chút nữa tới dự Lễ là ông biết liền chứ gì mà hỏi? Thôi tới giờ rồi, cả nhà mình đi kéo trễ.

Thoa, Toàn và Gia Nghi đồng loạt “Dạ”